कूटयितुम्,	चुकूटयिषितुम्;
कूटना,	चुकूटयिषा;
कूटनम्,	चुकूटयिषणम्;
कूटयित्वा,	चुकूटयिषित्वा;
सङ्कूटय,	सञ्चुकूटयिष्य;
कूटम् २, / कूटयित्वा २,	चुकूटयिषम् २; / चुकूटयिषित्वा २.

(241) "कूट परितापे" (X-चुरादिः-1891. अक. सेट्-उभ.)

'कूड' इति हरदत्तः। 'परिदाहे–' इत्यन्ये। अदन्तः कथादिः।

'कूटयेताप्रसादे णौ, कूटेर्दाहे तु कूटयेत्।' (श्लो-75) इति देवः।

कूटयन्-न्ती, चुकूटयिषन्-न्ती, कूटयिष्यन्-न्ती-ती, चुकूटयिषिष्यन्-न्ती-ती, इति शतृप्रत्ययोऽधिकोऽत्रेति विशेषः।

अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वलिखित (240) चौरादिककूटयतिवज्ज्ञेयानि।

संकूटिनं वर्तते। समन्ताद् दाह इत्यर्थः। 'अभिविधौ भाव इनुण्' (3-3-44) इति इनुणि, इनुणन्तात् 'अण् इनुणः' (5-4-15) इति अण् तद्धितप्रत्ययः। आदिवृद्धिः। 'सङ्कूटनम् इत्यपि ल्युटा समावेश इष्यते, 'भावे' इति वर्तमाने पुनर्भावग्रहणात्।' इति भाष्यम्। इनुणन्तः स्वभावात् नपुंसके वर्तते इति काशिका।

(242) "कूण सङ्कोचे" (X-चुरादिः-1689. सक.सेट्.आत्म.) आकुस्मीयः।

कूणकः-णिका, चुकूणयिषकः-षिका, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि 'कूट आप्रदाने' (240) इति धातुवत् ज्ञेयानि।

(243) "कूण सङ्कोचने" (X-चुरादिः-1896-अक. सेट् उभ.)

कूणयन्-न्ती, कूणयिष्यन्-न्ती-ती, चुकूणयिषन्-न्ती-ती, चुकूणयिषिष्यन्-न्ती-ती, इति शतृप्रत्ययोऽधिकोऽत्रेति विशेषः। अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि 'कूट आप्रदाने' (240) इति चौरादिकधातुवज्ज्ञेयानि।

(244) "कूल आवरणे" (I.भ्वादिः-525. सक. सेट्.पर.)

कूलकः-लिका, कूलकः-लिका, चुकूलिषकः-षिका, चोकूलकः-लिका;